CZĘŚĆ XLIX — № 27. ROK 25 — (1854.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{9}{21}$ KWIETNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{8}{20}$ KWIETNIA.

NOWINY DWORU.

Z rozkazu N. CESARZA JMCI Dwór CESARSKI przywdział żałobę na dni dziesięć, od 31 Marca, z powodu zgonu J. K. Wysokości Xiążęcia Parmy Karola III.

W przeszłą Niedzielę, 4 Kwietnia, P. *Seymour*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Stanów Zjednoczonych Ameryki miał zaszczyt być przedstawionym JJ. CC. WYSOKOŚCIOM WW. XX. MIKOŁAJOWI MIKOŁAJOWICZOWI i MICHAŁOWI MIKOŁAJOWICZOWI.

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale Wojskowości, z dnia 2 Kwietnia, Narwski Komendant, Jenerał-major *Reisner*, otrzymuje dymissyą z mundurem i pensyą.

— Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale służby Cywilnej, 28 Marca, Zarządzający Grecko-Unitskiemi Sprawami w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Królestwa Polskiego, Radzca Stanu Xiążę *Mieszczerski*, mianowany Starszym Urzędnikiem Kancellaryi Sekretaryatu Stanu Królestwa; — N. CESARZ JMĆ oświadcza MONARSZE zadowolenie Dyrektorowi Kancellaryi Namiestnika Królestwa Polskiego, Radzcy Tajnemu *Eliaszewiczowi*, za gorliwość i wzorową staranność, z jakiemi wypełnione przez niego zostało szczególne, dane mu poruczenie; — 30 Marca, Członek Rady Opiekuńczej S.-Petersburskiego CESARSKIEGO Domu Wychowania Podrzutków, Senator, Radzca Tajny *Zawadowski*, mianowany Zarządzającym S.-Petersburskim Domem Wdowim i Domem opatrzenia niedostatnich panien szlachetnego pochodzenia i zawiadującym Soborem wszystkich zakładów Wychowania; Radzcy Stanu, Radzcy Wydziałów Popisowych w Izbach Skarbowych: Wołyńskiej *Zaleski*, i Witebskiej *Palczewski*, mianowani Radzcami Izby Skarbowej Wołyńskiej: pierwszy Trunkowego, a drugi Popisowego Wydziału; Konsul w Gilanie, Radzca Kollegialny *Iwanowski*, za odznaczającą się służbę podniesiony do rangi Radzcy Stanu i mianowany Drugim Dragomanem przy Azyatyckim Departamencie Ministerstwa Spraw Zagranicznych; — 31 Marca, Liczący się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Radzca Tajny Xiążę *Dołgorukow*, mianowany Senatorem.

— Przez Reskrypta CESARSKIE z dnia 25 i 28 Marca, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klassy, Jenerał-porucznik Inżenjerów *Buchmeyer* i Pełniący obowiązki Jenerał-Kwatermistrza wojsk 3, 4 i 5-go Korpusów piechoty, Jenerał-major *Buturlin 3*; — Św. Anny 1 klassy z koroną, Dowodzący wojskiem Baszkirsko-Mieszczerackiém, Jenerał-major *Bałkaszin*; — Św. Anny 1 klassy, Zostający przy 5 Korpusie piechoty, Jenerał-major *Ostrogradzki*; — Św. Stanisława 1 klassy, Dowodzca 1 brygady 3 lekkiej dywizyi jazdy, Jenerał-major *Stołpakow*.

Reskrypta CESARSKIE.

I.

Naszej, mile Nam wiernej Szlachcie gubernii Kowieńskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych podał do NASZEJ wiadomości, że Szlachta gubernii Kowieńskiej oświadczyła życzenie przyjąć na swój koszt dostarczenie znacznej liczby koni dla czynnej Armii i zapewnienie losu oficerów, rodem z tejże gubernii, tudzież rodzin tych, którzy polegną w obecnej z Turkami wojnie.

Przyjmując z serdeczną wdzięcznością takową ofiarę, jako nowy dowód wiernopoddanniczego przywiązania Szlachty Kowieńskiej, miło NAM jest zapewnić ją w niniejszém zdarzeniu o NASZEJ MONARSZEJ ku niej życzliwości.

II.

Naszej, mile Nam wiernej Szlachcie gubernii Mińskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych podał do Naszej wiadomości, że Szlachta gubernii Mińskiej oświadczyła życzenie przyjąć na swój koszt dostarczenie znacznej liczby koni dla czynnej Armii i zapewnienie losu oficerów, rodem z tejże gubernii, tudzież rodzin tych, którzy polegną w obecnej z Turkami wojnie.

Przyjmując z serdeczną wdzięcznością takową ofiarę, jako nowy dowód wiernopoddanniczego przywiązania Szlachty Mińskiej, miło Nam jest zapewnić ją w niniejszém zdarzeniu o Naszej Monarszej ku niej życzliwości.

Na oryginałach własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

S.-Petersburg, 25 Marca 1854 roku.

—

Z Najwyższego rozkazu, przesłanego przez P. Ministra Wojny do Archangelskiego Wojennego Gubernatora z dnia 18 Lutego, twierdza Nowodwińska była postawiona na stopie wojny. W numerze Gazety Archangelskiej z dnia 20 Marca donoszą, że N. Pan rozkazał postawić tę twierdzę na stopie oblężenia.

— Jego Wysokość, Xiążę Fryderyk Hessen-Kasselski, przez pośrednictwo Posła Duńskiego przy Dworze Cesarskim, przesłał summę *trzech tysięcy rubli srebrem*, dla obrócenia takowej, według uznania N. Cesarza Jmci, na rzecz rannych i chorych pułku Huzarów, którego Jego Wysokość jest Szefem.

N. Pan, na złożony o tém Sobie raport raczył rozkazać zaliczyć pomienioną summę do Kapitału Inwalidów, dla użycia według przeznaczenia Jego Wysokości.

NOWINY Z NAD-DUNAJU.

Działania na prawym brzegu Dunaju.

20 Marca, oddział powierzony Jenerał-adjutantowi *Lüdersowi*, zkoncentrował się pod Hirsowo.

Nieprzyjaciel cofał się tak pośpiesznie, że rozjazdy naszych przodowych postów, nigdzie nie mogły go odkryć. Według otrzymanych wiadomości, prowincya Babadahska zupełnie jest oczyszczona. Turcy opuścili Karasu i Czarnowody i skierowali się ku Bazardżik, Szumli i Warnie.

Mieszkańcy, wyjąwszy Turków, którzy udali się za swemi wojskami, spotykają nas uprzejmie i zabierają się do robot polnych. Tym sposobem posunięcie się naszych wojsk do Hirsowy ten ważny przyniosło pożytek, że pola w tym kraju będą wszędzie zasiane.

22 Marca, mieszkańcy wsi Rossewata (o 15 wiorst od Czarnowody) stawili się w poście kozackim we wsi Bojaszczyk, z prośbą o pomoc przeciw bandzie Turków, która pustoszyła okoliczne osady.

W skutek tego, Assauła Dońskiego № 22 pułku kozaków Podpułkownika Wałujewa *Popow*, był posłany z 25 kozakami do wsi Rossewaty i zastał tam około 20 Turków, którzy z poza domostw przywitali kozaków ręcznemi wystrzałami. Po niedługiém wzajemném strzelaniu, kozacy zsiedli z koni i wyparowawszy Turków ze wsi, wzięli w niewolę jednego Sztab-oficera i 15 żołnierzy; pozostali pięciu, zabici w utarczce. Z naszej strony jeden kozak dostał kontuzyi.

Rozjazdy nasze przekonały się, że most murowany pod wsią Karasu, pozostawiony przez Turków został w zupełnej całości.

Działania ze strony Sistowa i Nikopola.

19 i 21 Marca, nieprzyjaciel opuścił zajęte przez niego wyspy Bogureskułuj, Bielina i Renija i oddalił się na prawy brzeg Dunaju. Przyczynę tak śpiesznego opuszczenia tych wysp, starannie przez Turków ufortyfikowanych, należy przypisać z jednej strony czynności oddziału Jenerał-majora *Popowa*, a z drugiej wpływowi, wywartemu na nieprzyjaciela przejściem naszych wojsk przez Dunaj.

Działania przeciw Kalafatowi.

19 Marca, wojska Mało-Wołoskiego oddziału dokonały ogólny rekonesans ku Kalafat; Turcy wysłali nam na spotkanie całą swoją jazdę, ale kilka granatów kartaczowych, rzuconych pomiędzy jej kolumny, i posunięte na przod dziesięć szwadronów huzarów, zmusiły nieprzyjaciela śpiesznie odstąpić poza warownie.

Podług otrzymanych wiadomości część Kalafatskiego garnizonu skierowała się prawym brzegiem w dół Dunaju; tymczasem Turcy, zapewna w celu ukrycia przed nami tego poruszenia, codzień wysyłają z Kalafat na przeciw naszym przodowym postom oddziały jazdy. *(R. I.)*

USTAWA MORSKIEJ MILICYI,

Załączona przy Najwyższym Ukazie do Rządzącego Senatu z dnia 2 Kwietnia 1854. (Patrz № poprzedzający).

I. Cel ustanowienia i skład Morskiej Milicyi (Морское Ополчение).

§ 1. Milicya Morska ustanawia się w celu ukompletowania rezerwowej wiosłowej flotylli, przeznaczonej do ochraniania wybrzeży otaczających Zatokę Finlandską.

§ 2. Milicya ta składa się ze 4 Gromad (Дружины) Sformowanie takowych i organizacya wewnętrzna porucza się Wydziałowi Marynarki.

§ 3. Do składu Milicyi wchodzą, z własnej ochoty, osoby wszelkiego stanu, należycie mocnego składu ciała, na zasadach następujących:

II. Sposób przyjmowania.

§ 4. Życzący wejść do Morskiej Milicyi powinni mieć prawem przepisane pasporta i karty pobytu, a poddani obywatelscy osobne pozwolenia od swoich panów lub rządców dóbr.

§ 5. W Petersburgu wszyscy życzący mają się stawić do Inspektorskiego Departamentu Ministerstwa Marynarki, w miastach Gubernijalnych do Naczelnika gubernii, a w powiatowych, do miejscowej Policyjnej Zwierzchności.

§ 6. Od stawiących się odebrane będą pasporta a natomiast wydane im zostaną bilety na prostym papierze, z oznaczeniem czasu stawienia się. Pasport odsyła się niezwłocznie do Inspektorskiego Departamentu Marynarki, do którego w ślad za tém powinien się stawić ochotnik; obok czego wydaje mu się, jeśli tego zażąda, na koszta podróży, z góry, miesięczny żołd, z zapisaniem na bilecie.

§ 7. Miejscowe Policyjne Władze mają pilnie przestrzegać, iżby ochotnicy bez przeszkody i zwłoki udawali się do Petersburga, okazując wszelkie spółdziałanie, i donosząc Departamentowi Inspektorskiemu Marynarki o wszelkich mogących się zdarzyć opóźnieniach, i w razie choroby ochotnika, dawać mu należytą pomoc.

§ 8. Po przybyciu ochotnika do Inspektorskiego Departamentu, będzie on zaliczony do jednej z gromad i przechodzi pod rozrządzenie Wydziału Marynarki.

§ 9. Termin stawienia się jest: od ogłoszenia niniejszej Ustawy, po dzień 20 Maja.

III. Warunki służby.

§ 10. Wstępujący do Milicyi Morskiej otrzymuje od dnia stawienia się do Departamentu Inspektorskiego:

a.) Żołdu po 8 rubli srebrem miesięcznie.

b.) Prowiant i prowizyą morską na równi z marynarzami rang niższych.

c.) Odzież kroju włościańskiego, przy czém pozwala się nosić brodę i włosy obyczajem włościańskim.

§ 11. Termin służby zakreśla się po 1 Listopada 1854 r.

§ 12. Po wybyciu tego terminu nikt z ochotników nie będzie w służbie zatrzymywany.

§ 13. Odznaczający się będą nagradzani narówni z marynarzami, w czynnej służbie będącemi.

§ 14. W razie pojmania lub zatopienia nieprzyjacielskiego statku przy pomocy kanonijerskich szalup, ochotnicy, na nich służący, będą mieli udział w podziale pieniędzy pryzowych, na zasadzie prawa.

§ 15. W przypadku odniesienia ran lub kalectwa, ochotnicy, uczęstniczący w Milicyi, używać będą opatrzenia i przywilejów na równi z marynarzami.

§ 16. Rodziny ochotników, przez czas służby, poruczają się szczególnej opiece miejscowych władz i gromad do których należą.

Podpisali: *KONSTANTYN.*
Hrabia P. *Kisielew.*
Hrabia *Perowski.*
Dymitr *Bibikow.*

Ukazy Rządzącego Senatu.

1.) *20 Stycznia.* (Z 2 Oddz. 5 Depart.) Z ogłoszeniem wyroku, którym były Archiwista Sądu powiatowego Białostocko-Sokolskiego, Sekretarz Gubernijalny Franciszek *Krzywicki*, pozostawiony został pod mocném podejrzeniem o tajemne wyjęcie z archiwum akt, ze złamaniem zamka, oraz za nieczynność i niepilność w pełnieniu obowiązków urzędu, wykreślony ze służby z zastrzeżeniem nieprzyjmowania do niej na przyszłość.

(z 1 Departamentu.)

2.) *11 Marca.* O uwolnieniu mieszkańców miasta Czyty (w Syberyi Wschodniej) na lat dziesięć od powinności kwaterunkowej.

3.) *12 Marca.* O depozytach sądowych, mających się odsyłać do Komitetu opatrzenia zasłużonych urzędników Cywilnych.

4.) *15 Marca.* O rozciągnieniu na oficerów wojskowych prawa zachowania rang wojskowych przy zamianowaniu ich Członkami Komitetów Gubernijalnych krajowego Stadnictwa, na wzór tych, którzy są wybierani na urzędy od Szlachty.

5.) *16 Marca.* O pieniądzach na wyżywienie włościan trzymanych w więzieniach z rzeczy poszukiwań skarbowych.

6.) *26 Marca.* O zmianie art. 815 i Pojaśnienia artyk. 1460 Ustawy Leśnej.

7.) *27 Marca.* Z ogłoszeniem Najwyższego Cesarskiego Ukazu z dnia 26 Marca 1854, o założeniu w Moskwie tymczasowego Oddziału Expedycyi Kredytowych biletów Państwa, dla wymiany tychże biletów na brzęczącą monetę i nawzajem, tudzież starych biletów na nowe i grubych na drobne.

8.) *3 Kwietnia.* Z ogłoszeniem Ustawy morskiej milicyi. (Patrz wyżej).

— Od Ministerstwa Skarbu wydane zostały wyłączne przywileje: 1.) 25 Lutego b. r. na lat dziesięć, Cudzoziemcowi *Preller*, na wynalezioną przez niego machinę z grzebieniami do fabrykacyi rozmaitych materyj włoknistych, szczególniej na kamizelki; — 2.) 11 Marca b. r. na lat sześć, Sardyńskiemu poddanemu *Sommelier*, na wynaleziony przez niego apparat hydrauliczny do ściskania i rozrzadzania powietrza i innych gazów.

— Zarządzający Ministerstwem Morskim oznajmił 10 Marca Rządzącemu Senatowi następujący Rozkaz Jego Cesarskiej Mości: Wielkobrytańskiego poddanego Mikołaja syna Jana *Baird*, który znajduje się w Rossyi od roku 1820 i stale zostaje w wiedzy wydziału Morskiego jako mechanik od roku 1823, przyjąć, stosownie do jego prośby, w poczet wiernych poddanych Rossyi, z tytułem Inżenjer-Mechanika, z nadaniem mu Poczestnego dziedzicznego obywatelstwa i pozostawieniem w dotychczasowej służbie przy Kronstandtskim porcie.

— Czytamy w dzisiejszym *Journal de S.-Petersbourg:* «Gdy rozmaite gazety zagraniczne, a między niemi *Times*, w numerze 11 Kwietnia, doniosły, że sprzęty i inna ruchomość, pozostawiona w Petersburgu przez byłego Ministra Angielskiego w Petersburgu, sira Hamilton-Seymour, zostały przez Rząd Cesarski skonfiskowane, jesteśmy upoważnieni do zaprzeczenia wzręcz takowej wiadomości.»

*

— (*Udzielono.*) Jak w strefach tropikowych jest pora roku dżdżysta, tak Wielki post w Petersburgu, jest epoką muzykalnej powodzi; rozmaite i miejscowe i przelotne mierności, (bogdajby tylko mierności!) puszczają na nieszczęśliwą Publiczność zastawki swoich eufonicznych rezerwoarów, i ten systemat irrygacyi tak zręcznie bywa kierowany, oblężenie biletowe tak biegle prowadzone, że niemasz prawie nikogo, z osób mających pewne koło znajomości, coby wyszedł na sucho. Tegoroczny koncertowy peryod był dotąd szczególniej panowaniem Mierności; z rzadka tylko gdzie niegdzie, wypłynął na wierzch prawdziwy talent i to, prawie wyłącznie, amatorski.

Z prawdziwą przeto rozkoszą dowiadujemy się, że P. Apolinary *Kątski* wrócił z długiej swej wędrówki. Na 15 bieżącego Kwietnia ogłoszone jest jego wystąpienie, wespół ze znakomitym wiolonczellistą tutejszym, P. Schubert, w Wielkim Teatrze. Teraz już wielkie jest ubieganie się o miejsca. P. Apollinary dał się raz słyszeć za swym powrotem na jednym z koncertów Dobroczynności, i był przyjęty z niewysłowionym zapałem. Cz.

— Wczora rano, (7 Kwietnia) w Petersburgu, umarł po długiej chorobie Jenerał *von Rochow*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Króla Jmci Pruskiego, przy Dworze Cesarsko-Rossyjskim.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 4 Kwietnia pozostawało chorych 103 — w ciągu doby zachorow. 18 — wyzdr. 9 — umarło 8 — po 5 Kwietnia pozostało chorych 104.

W ciągu doby zachor. 9 — wyzdr. 3 — umarło 9 — po 6 Kwietnia pozostało chorych 101.

W ciągu doby zachor. 11 — wyzdr. 1 — umarł 6 — po 7 Kwietnia pozostało chorych 105.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 27 Marca (9 Kwietnia.)

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Z dnia 5 (17) Marca 1854 roku.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Adjunkt Ekonomiczny w Wydziale dóbr i lasów w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu Marcin Lewandowski, pełniącym obowiązki Rachmistrza; Adjunkt Ekonomiczny Jan Vorbrodt, pełn. obow. Sekretarza; Rachmistrz Józef Grochowski, pełn. obow. Adjunkta Ekonomicznego; Rachmistrz Sekcyi Konstanty Saniewski, pełn. obow. Adjunkta Ekonomicznego; Adjunkt Stanisław Stefanowicz, pełn. obow. Rachmistrza; Applikant Teofil Sułowski, pełn. obow. Adjunkta Sekcyi; Applikant Jan Sobotowski, pełn. obow. Adjunkta Sekcyi w tymże Wydziale; Adjunkt Wydziału Kontroli Ludwik Grubenthal, pełn. obow. Sekretarza; Applikant Konstanty Bzowski, pełn. obow. Adjunkta w tymże Wydziale; Podleśny biurowy w Leśnictwie Pomorze Władysław Gembarzewski, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Janów; Praktykant Felix Brzozowski, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Pomorze; Podleśny biurowy w Leśnictwie Wieluń Edward Zienkowski, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Łagów; Praktykant Konstanty Żaba, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Wielun; Podleśny biurowy w Leśnictwie Zwoleń Józef Janicki, pełn. obow. Podleśnego Strażowego w Leśnictwie Łagów, i Praktykant Stefan Wojzbun, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Zwoleń.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Młodszy Nauczyciel w Instytucie Szlacheckim w Warszawie, Assesor Kollegialny Dominik Okniński, Guwernerem w tymże Instytucie, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; b. Applikant Dyrekcyi Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, Guwerner niższy Edward Siwiński, pełn. obow. Nauczyciela w Szkole powiatowej Realnej przy ulicy Leszno w Warszawie; Prefekt w Instytucie Głuchoniemych w Warszawie Xiądz Hollak, Nauczycielem Religii Rzymsko-Katolickiej w Gimnazyum Gubernijalném Warszawskiém, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach.

Z dnia 16 (28) Marca 1854 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Właściciele dóbr: Hilary Kręciejewski i hrabia Jan Tarnowski, Sędziami Pokoju Okręgu Zamojskiego.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: pełniący obowiązki Lekarza miasta Biłgoraja Felix Krajewski, pełn. obow. Lekarza powiatu Zamojskiego, i Lekarza domu badań w Janowie; właściciel dóbr b. Budowniczy, Emeryt Antoni Quapill, Radzcą Dyrekcyi Ubezpieczeń do powiatu Siedleckiego; właściciel dóbr Adam Antoszewski, Radzcą Dyrekcyi Ubezpieczeń do powiatu Gostyńskiego; Sekretarz Urzędu Lekarskiego gubernii Radomskiej Wincenty Jabłonowski, pełn. obow. Sekretarza biura Naczelnika powiatu Kieleckiego; b. Lustrator dóbr Rządowych w gubernii Mohilewskiej Floryan Mackiewicz, pełn. obow. Tłómacza pism Rossyjskich w Rządzie Gubernijalnym Lubelskim; b. Dyetaryusz w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych Józef Sapalski, pełn. obow. Tłumacza pism Rossyjskich w biurze Naczelnika powiatu Olkuskiego; Tłumacz pism Rossyjskich w biurze Naczelnika powiatu Bialskiego, Sekretarz Gubernijalny Alexander Massalski, pełn. obow. Burmistrza miasta Międzyrzeca w gubernii Lubelskiej; spadły z etatu Kontroler Skarbowy w mieście Działoszynie Alexander Olszakowski, pełn. obow. Burmistrza miasta Praszki w gubernii Warszawskiej; Dymissyonowany Sztabs-rotmistrz Alfons Ostachiewich, pełn. obow.

Burmistrza miasta Biały w guberni Lubelskiej; Kancellista biura Naczelnika powiatu Płockiego Józef Gaetz, pełn. obow. 2 Sekretarza Magistratu miasta Zakroczymia w guberni Płockiej, i Kancellista Rządu Gubernijalnego Warszawskiego Edmund Reinstein, pełn. obow. Sekretarza Kwaterunkowego miasta Piotrkowa w guberni Warszawskiej.

Przeniesiony, na własne żądanie: pełn. obow. Lekarza powiatu Zamojskiego i Lekarza Domu Badań w Janowie, Radzca Honorowy, Lekarz 1 klassy Karol Restorf, na pełn. obow. Lekarza powiatu Stanisławowskiego.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Inspektor Gimnazyum Gubern. w Suwałkach Alexander Sawin, Inspektorem Szkoły Wyższej Realnej w Kaliszu; Starszy Inspektor Szkół Prywatnych w Warszawie, Assesor Kollegialny Stanisław Kiewlicz, Inspektorem Instytutu Szlacheckiego w Warszawie, i b. Inspektor Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, Radza Dworu Edward Malecki, Starszym Inspektorem Szkół Prywatnych w Warszawie.

— W rozkazie do Zarządu Cywilnego z dnia 12 (24) Lutego r. b. Praktykant Tomasz Kownacki, mianowany pełniącym obowiązki Podleśnego biurowego w Leśnictwie Krzepice, mylnie nazwany został Nowackim.

— W skutku najpoddanniejszego raportu o doniesieniu Moskiewskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora uczynionem Ministrowi Dworu Cesarskiego dnia 22 Lutego r. b. w przedmiocie ofiarowania przez Grenadyera 2 klassy oddziału Moskiewskiego, Roty Grenadyerów Pałacowych, Jakóba Tkaczenko 500 rubli srebrem, celem rozdania rannym w bitwach przeciw Turkom niższym stopniom wojsk Armii Czynnej, — Najjaśniejszy Pan udzieliwszy Grenadyerowi Tkaczenko złoty medal z napisem «za gorliwość» na wstędze św. Włodzimierza, dla noszenia na szyi, rozkazał podać do powszechnej wiadomości chwalebny postępek Tkaczenki.

— Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła: że Felix Węgierski, Applikant sądowy, który obwiniony o przestępstwa polityczne jeszcze w roku 1844 zbiegł za granicę i dotąd nie powrócił, uznanym jest za wygnańca z kraju, i ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

— Zapowiedziane w roku zeszłym dzieło w 4-ch tomach p. n. *Opisanie lasów Królestwa Polskiego i gubernij Zachodnich Cesarstwa Rossyjskiego* już postąpiło do druku. W każdym tomie po rysie ogólnym administracyi leśnej, tudzież zakładów naukowych i instytucyi na polepszenie gospodarstwa rolnego i leśnego wpływ wywierających, zawiera się szczegółowe opisanie każdej gubernii, a mianowicie historya rozwinięcia się gubernii, położenie jej geograficzne i topograficzne; granice, obszerność, ludność, klimat, grunt, wyszczególnienie lasów pod względem własności, gospodarstwo leśne, handel leśny, rzeki spławne, zakłady przemysłowe leśne, fabryki i rękodzieła, chów koni, bydła i owiec, łowiectwo, rybołówstwo, pszczolnictwo, jedwabnictwo, płody kopalne, owady lasom szkodliwe, uprawa lasów i t. d. Nadto w odcinkach zamieszczone są opisy historyczne ważniejszych miast, wsiów i uroczysk.

Przez prenumeratę dzieło to kosztuje tylko *rubli sr. trzy*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

PRUSSY. Minister Wojny zawiadomił był Kommisyą roztrząsającą w Izbie Drugiej żądanie kredytu na potrzeby wojenne, że na uruchomienie całej Pruskiej Armii potrzeba byłoby 21 dni czasu, i summy od 14 do 15 miljonow talarów; że utrzymywanie całej Armii na stopie wojny kosztuje około 7 miljonów talarów miesięcznie, że przeto, w razie powszechnego uruchomienia, powyższy kredyt wystarczyłby nie więcej, jak na dwa, około, miesiące; że jeżeliby groziło niebezpieczeństwo najścia ziemi Pruskiej, Rząd musiałby zażądać nieporównanie większego kredytu, wszakże, na to, co ma na widoku w chwili obecnej, tuszy, że żądana summa będzie wystarczającą.

8 Kwietnia Druga Izba wszczęła rozprawy o żądanym kredycie; ale dzień ten zszedł na sporach ogólnych. Pierwszy Minister, P. Manteuffel, oświadczył Izbie, że wszelki odkład kredytu, (jak wnosił P. Vincke, deputowany radykalny), albo nawet udzielenie warunkowe, byłby przez Rząd uważaném jako odmówienie. — Rozprawy były bardzo żwawe. P. Vincke obstawał z wielką niepowściągliwością wyrażeń, sobie zwyczajną, za swoim wnioskiem, iżby nie inaczej udzielić kredyt, jak za należytą rękojmią, że w wojnie toczącej się między Rossyą i Państwami Zachodniemi, Prussya nie oświadczy się, w żadnym przypadku za Rossyą. P. Auerswald chciał, iżby kredyt był udzielony, ale żeby zamiast wywodu pobudek Kommisyi, podstawiony był inny, acz również pochwalający politykę Rządu; P. Manteuffel (deputowany) wnosił iżby kredyt uchwalić bez żadnego rozumowanego wywodu, ale najznakomitszą była mowa P. Gerlach, który, odpowiadając Panu Reichensperger, głośno oświadczył i poparł logicznie swoję sympatyą ku Rossyi, dowiodłszy, że ci, którzy usiłują postawić przeciw niej Prussyą, są nie kto inni, jak ci sami liberaliści, co byli przygotowali rewolucyą 1848 roku, a w 1850 chcieli wtrącić Prussyą w bratobójcze z Austryą zapasy. — Wypadkiem rozpraw było, że wniosek Vincke miał tylko 20 głosów za sobą, wniosek Auerswalda odrzucony 182 głosami przeciw 121, a następnie i wnioski Kommisyi, poczém projekt Rządowy przyjęty bez zmiany. Posiedzenie trwało godzin siedm.

— Na miejsce zmarłego jenerała Radowitz, mianowany Inspektorem jeneralnym zakładów wojskowych wychowania w Prusiech jenerał-porucznik Peucker.

— Dotąd żadne uruchomienie armii nie miało miejsca.—

Mówią o wyjeździe z Londynu Posła Pruskiego, P. Bunsen, pod pozorem urlopu dla poratowania zdrowia.

AUSTRYA. *Wiedeń, 8 Kwietnia.* Urzędnik Poselstwa Angielskiego przywiozł z Widdinu wiadomość, że Turcy gotują się na wszystkich punktach do wszczęcia kroków zaczepnych.

— Podczas świąt Wielkonocnych, dzień 24 Kwietnia, ogłoszony będzie z ambon, jako naznaczony na ślub Cesarza Jmci. — N. Pan oświadczył, że ze względu na panującą po miastach drożyznę, byłoby do życzenia, iżby pieniądze, przeznaczone na uroczystości z powodu Jego małżeństwa, były raczej użyte na cele dobroczynne.

— Piszą z Medyolanu, że Marszałek Radecki, za odebraniem wiadomości o smutnym wypadku w Parmie, oświadczył Xiężnie Jmci, że ma na jej rozporządzenie bataljon lub nawet pułk, w razie jeżeli J. K. Wysokość ma powody lękania się spisku mazzinistowskiego.

Xiężna Regentka kazała podziękować Marszałkowi, i oświadczyć, że na teraz nie korzysta z jego propozycyi, nic bowiem nie każe wnosić, iżby cios, który dotknął Jej Rodzinę, pochodził ze źródła rewolucyjnego. Xiężna w ogóle okazuje nader wzniosły i mężny w swém nieszczęściu charakter.

(J. de S.-P.)

DANIJA.

KOPENHAGA, 9 *Kwietnia, wieczorem.* (Przez telegraf.) Cztery fregaty angielskie i jeden statek parowy przeszły przed Hammer, (na wyspie Bornholm), udając się ku wschodowi.—Okręt linijowy śrubowy francuzki *Austerlitz*, zarzucił kotwicę przed Elsneur.—Wczora admirał Napier wrócił z wycieczki swojej do Fredericksborg. — Donieśliśmy już że wszyscy Ministrowie, prócz Ministra Spraw Zagranicznych Pana Bluhme, nie obecnego i Ministra Sprawiedliwości P. Scheel, chorego, podali się do dymissyi. Nie wiadomo jeszcze, czy takowa będzie przez Króla Jmci przyjętą.

— J. K. W. Xiążę Waza, Feldmarszałek-lejtnant służby Austryackiej, synowiec Króla Gustawa IV protestował, jako reprezentant linii Xiążęcej Holstein Gottorp, przeciw Konwencyi, podpisanej w Londynie, 8 Maja 1852, według brzmienia której, Xiążę Chrystian wyznaczony został na Następcę Tronu Danii. Rząd Duński kazał ułożyć Memoryał odpowiedzi na roszczenia Xięcia Waza.

— Gazeta *Berling*, donosi, iż gdy historya stawi nie jeden przykład zgwałcenia neutralności krajów, Ministerstwo Wojny przedsiębierze środki potrzebne dla obrony, na wszelki przypadek, neutralności Danii.

Kopenhaga, 11 Kwietnia, zrana. (Przez telegraf.) Admirał Napier odjechał na powrot do Kjöge, i odpłynie z tej zatoki dziś jeszcze, z 23 okrętami; nie wiadomo dokąd się uda ze swą eskadrą. *(G. P.)*

ANGLIJA.

LONDYN, 8 *Kwietnia.* Na posiedzeniu Izby Gmin 6 b. m. lord John Russell, odpowiadając na zapytanie we względzie ostatecznego poróżnienia się Porty z Rządem Greckim, rzekł, iż może z pewnością twierdzić, że Rząd Grecki dał Tureckiemu słuszne powody do zażalenia. Dokumenta dyplomatyczne, odebrane w tym przedmiocie, zawierają dostateczne dowody, że wybuchnienie powstania w prowincyach tureckich, nie było wypadkiem całkiem nieprzygotowanym, że owszem było podniecone umyślnie dla osłabienia Sułtana i nie zbywa na dowodach że Król i Królowa Grecyi, czynnie zachęcali rokoszan. Nic więc dziwnego, że Poseł Turecki wyjechał z Aten. Rząd Angielski porozumiewał się w tym względzie z Rządami Austryackim i Greckim i przesłał należyte instrukcye Posłowi Angielskiemu w Atenach. W zbiorowym wypadku lord Russell oświadczył, że Rząd Grecki jest ciężko odpowiedzialnym za powstanie i jego następstwa.

Wczora Izba zajmowała się billem o reformie Ustawy Oxfordskiego Uniwersytetu.

Odpowiadając na zadane mu pytanie, lord John Russell oznajmił, że Austrya zbiera znaczne siły na granicy Serbii, ale nateraz nie może dać dalszych w tym względzie objaśnień.

W Izbie Lordów hrabia Aberdeen oznajmił, w dniu wczorajszym, że Arcybiskup Cantorbery naznaczył na 26 Kwietnia modły publiczne za powodzenia oręża angielskiego na Wschodzie. — Hrabia Grey żądał złożenia papierów, zawierających poczynione zmiany w administracyi wojskowej, którą mocno naganiał. W obecnym stanie rzeczy wodz naczelny armii nie może powiększyć żadnego wydatku, bez zasiągnięnia zdania innych wydziałów. Minister Wojny ma kontrolę finansów wojskowych, ale nie może się wdawać w czynności naczelnego wodza. Wielki Mistrz artylleryi, i części materyalnej, zarządza wydziałem specyalnym i do niego należy część ubiorcza. Potém idzie Komisoryat i jest tylko wydziałem Skarbu. Wszystkie te, niezależne jeden od drugiego wydziały, z wyłączeniem Prowiantskiego, umieszczone są pod kontrolą Ministerstwa Osad.

Lord Panmure przypomniał z tego powodu, że xiążę Wellington niejednokrotnie uskarżał się, że czynności jego są paraliżowane rozdrobieniem spraw pod rozmaitemi kontrolami.

Wniosek lorda Grey, o złożeniu papierów, został przyjęty.

— Gazeta urzędowa zawiera proklamacyą, którą, okrętom kupieckim rossyjskim, znajdującym się w portach Indyj angielskich lub w portach kolonij, daje się 30 dni czasu od daty ogłoszenia proklamacyi, dla naładowania i wyjścia na morze; spotkane w podróży, będą wolne od zaboru, jeżeli udowodnią iż się naładowały przed upływem wskazanego zakresu. To się nie stosuje do okrętów ruskich, które będą wiozły oficera, zostającego w służbie nieprzajacielskiej, lub przedmiot kontrabandy wojennej, lub depeszę od, albo do Rządu Rossyjskiego. Nadto, okręty ruskie, które, przed 20 Marca wyszły z portu cudzoziemskiego, udając się do portu angielskiego, będą mogły doń wejść i wyładować się, oraz wyjść i płynąć swobodnie do portu nie blokowanego.

— Podług pisma peryodycznego *Jewish Chronicle* (Kro-

nika Żydowska), lord Clarendon miał oświadczyć jednemu z najznakomitszych tutejszych izraelitów, że prerogatywy otrzymane w Turcyi dla chrześcian, będą rozciągnięte na starozakonnych.

— Xiążę Portland, który umarł ostatnimi czasy zostawując ogromną fortunę, tawarował testamentem, iżby na jego pogrzeb nie wydatkowano nad 100 funtów sterlingów. Wiadomo, że pogrzeby dygnitarzy angielskich bywają bardzo zbytkowne, tak iż częstokroć kosztują do półmiljonu franków. *(P. P.)*

Londyn, 10 Kwietnia. Odebrano w Londynie wiadomość z New-York, z dnia 28 Marca, że J. Mitchell wydał bardzo energiczną proklamacyą, wzywającą Irlandczyków do opanowania Kanady.

Londyn, 11 Kwietnia. (Przez telegraf.) Wczora, na Izbie Gmin, lord John Russell oświadczył, że Gabinet odstępuje na ten rok swego billu o Reformie Parlamentowej, pragnąc wyłącznie i z największą energiją zająć się prowadzeniem wojny.

W Izbie Lordów hrabia Clarendon powiedział, że nie może udzielić żadnych szczegółów o Konwencyi zawartej między Prussami i Austryą, zaprzeczył też wiadomości, jakoby Serbija była zajęta przez wojska austryackie. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *11 Kwietnia.* Projekt prawa o pomnożeniu do 140,000 ludzi kontyngensu rekrutów z klassy 1853 roku, przyjęty został wczora jednomyślnie i bez rozpraw przez Izbę Prawodawczą.

— Kilka okrętów przeznaczonych do składu flotty Baltyckiej, wypłynęły już z Brest.

— Xiążę Napoleon odpłynął do Armii Wschodniej. Co do Marszałka de St. Arnaud, ten, podług listów z Paryża, odjedzie dopiero w końcu Kwietnia. — Co do flotty, wiele jeszcze do czynienia pozostaje. Trzecia eskadra nie będzie mogła odejść na Baltyckie morze wcześniej, jak 12 Kwietnia, składa się ona z 17 okrętów, których większa część ekwipażów niedość jeszcze jest wyćwiczona.

— Korrespondencya gazety Belgijskiej donosi, że świeżo zawarty został traktat przymierza zaczepnego i odpornego między Francyą i Angliją, niezależnie od Ugody zawartej między temi Mocarstwy i Turcyą.

— Umarł tu 7 Kwietnia, P. Tissot, Członek Akademii Francuzkiej, Professor Kollegium Francuzkiego, mając lat 86 wieku.

Tegoż dnia. (Przez telegraf.) J. K. W. Xiążę Cambridge przybył do Paryża.

— Na Giełdzie dzisiejszej: 4½ procentowe 90 franków 50 centimów — 3 proc. 63 fr. 75 cent.

— Jeden z najznakomitszych aktorów Paryzkich, P. Lepeintre starszy, który niedawno opuścił scenę, został 8 b. m. wieczorem znaleziony utonionym w Sekwanie.

— Oddawna a zawsze daremnie Francya dopominała się od Haiti wykonania traktatu, zapewniającego dla Francyi 1,000,000 franków i wynagrodzenia na rzecz jednej rodziny której głowa był zamordowany. W ostatnich czasach kontradmirał Duquesne ukazał się przed Port au Prince z fregatą *Iphigénie* i dwoma parowemi statkami, które przybrały groźną postawę. W skutek tej demonstracyi Cesarz Soulouque dał Francyi zupełne zadośćuczynienie.

— Z powodu cofnięcia billu Reformy rozeszły się na Giełdzie pogłoski o rozwiązaniu się Gabinetu, co znacznie poniżyło fondy. Konsolidy stanęły na 87¼, ⅜. *(J. de S.-P.)*

TURCYA.

Piszą z Konstantynopola, do *Journal des Débats* 25 Marca, że Szeich-ul-Islam, (Głowa Religii) złożony został ze swej wysokiej posady, w skutek skrupułów sumienia, których doznawał we względzie dóbr meczetowych (wakuf), któremi zawiadował i które mniemał być narażonemi przez ostatnie protokoły. Zresztą dygnitarz ten, który odznaczał się wzniosłym charakterem i tolerancyą, wielce jest żałowany. Gazeta Kolońska pisze, że kiedy nowy Szejch-ul-Islam, świeżo przywdziawszy godła swej posady, wychodził z Cesarskiego pałacu, był przez pospólstwo powitany lżącemi słowami.

— W korrespondencyi z nad brzegów Dunaju do gazety Augsburskiej, 5 Kwietnia, piszą: «W dniu 28 Marca, dwanaście okrętów sprzymierzonej flotty zarzuciły kotwicę w Warnie a pięć innych w Bałczyk. Pomimo niepogody trwającej od 20 b. m. większa część statków parowych wojennych krążyła po północnej stronie morza Czarnego, około ujść Dunaju. — Ludność mahometańska w Konstantynopolu i Andrinopolu wielce podupadła na duchu, z powodu ogromnej drożyzny oraz udzielonych chrześcianom prerogatyw, i roztere[k] między najwyższemi dygnitarzami Porty. — Twierdzą że były Minister Wojny, Mehemet-Ali, szwagier Sułtana, przywodzca oppozycyi przeciw wyzwoleniu chrześcian, będzie wydalony ze stolicy, na żądanie nowego Prezesa Rady, Szekiba-paszy. Wiadomo że ten ostatni był przedtém Posłem w Wiedniu i jego mianowanie uchodzi powszechnie za wywzajemnienie się względem Austryi za usługę obiecaną przez to Mocarstwo, mianowicie, iż w razie potrzeby Austrya zajmie swemi wojskami Bosniją, Serbiją, Czarnogórze i górną Albaniją. Nowe w tym względzie instrukcye zostały już odebrane przez P. de Bruck, Posła Austryackiego w Stambule.»

— Powstanie Epirskie szerzy się coraz bardziej, z Janiny przeszło już do Argyrocastro. Twierdza Sziniaza została przez powstańców zdobyta, Prevesa ściśle jest oblegana. W Tessalii rokoszanie wygrali kilka małych bitw i zabrali turkom dwa działa. Fanatyzm turków i nienawiść ku chrześcianom wzmógły się nad miarę zwłaszcza od czasu wyzwolenia tych ostatnich. Wszędzie, gdzie tylko mogą, turcy dopuszczają się wszelkich bezprawi i okrucieństw nad chrześciańską ludnością.

— Utworzona została w armii tureckiéj legija cudzoziemska, złożona z wychodźców wszelkich krajów. Jest to, jak

zapewniają, skutek bezpośredni powstania greckiego, przeciw któremu legija ma głównie wojować. Był to dawny projekt lorda Redcliffe, ale teraz tylko zyskał przyzwolenie Ministra Spraw Zagranicznych lorda Clarendon.

Triest, 12 Kwietnia. (Przez telegraf.) Przybyła tu poczta z Konstantynopola z wiadomościami po 4 Kwietnia. Poseł Grecki P. Metaxas był ztamtąd wyjechał; wszyscy Grecy, którzy niezwłocznie nie poddadzą się pod opiekę Porty, będą musieli ustąpić z Państwa Tureckiego w przeciągu dwóch tygodni. *(P. P.)*

GRECYA.

Korrespondent Ateński gazety Belgijskiej, w liście z Aten, z dnia 27 Marca, zdaje sprawę z not Rządów Francuzkiego i Angielskiego do Gabinetu Greckiego przesłanych, i wzywających ten ostatni do przedsięwzięcia wszelkich środków ku stłumieniu powstania. Nota francuzka jest jasna i energiczna, ale w przyzwoitych wyrazach, angielska zaś bardzo cierpka i rozkazująca, wkładająca na Ministrów Greckich odpowiedzialność za to, co może wyniknąć dla samej Grecyi i dla Tronu Greckiego. Szczególniej to gniewa Gabinet Londyński, że powstanie Greckie jest rodzajem pomocy dla Rossyi w jej zamiarach. Tymczasem, zdaniem osób bezstronnych, Rząd Grecki nie jest bynajmniej winien tego co się stało i nie ma w swém rozrządzeniu środków ku zatamowaniu powstania.

— Gazeta Smyrneńska *Impartial*, z dnia 24 Marca twierdzi, że Król Grecyi z Królową udadzą się na granicę, (to jest na teatr powstania), i że namioty, w których mają mieszkać NN. Państwo, są już zamówione. Zaś gazeta *Times* daje depeszę z Malty z dnia tegoż, 24 Marca, która donosi że Królestwo JJ. już wyjechali. *(J. de S.-P)*

AMERYKA.

W Liverpool otrzymano pocztę z New-York po 24 Marca. Powstanie w Mexyku przeciw Prezydentowi Santa Anna zostało całkiem stłumione; przywódzca Alvarez, odstąpiony od swych zwolenników, pojmany i pozbawiony wszystkich stopni i orderów. Banda jego przysięgła na wierność Rządowi. *(J. de S.-P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *12 Kwietnia.* J. K. W. Xiążę Cambridge przyjęty był wczora przez Cesarza i Cesarzowę. Towarzyszyli mu lord Raglan i Poseł, lord Cowley.—Dziś, wielki popis wojsk na cześć J. K. Wysokości.

— Donoszą z Malty, 7 Kwietnia, że tam przybył z Algeryi transport wojsk w liczbie 5,000 ludzi. — Pułkownik inżenjerów Dieu, poległ w bitwie z rossyanami po nad-Dunajem.

— Dziś, na Giełdzie, (przez telegraf.) 4½ procentowe 89 franków 75 centimów. — 3 proc. 63 fr. 10 cent.

LONDYN, *11 Kwietnia.* W gazetach tutejszych ogłoszone jest urzędowe doniesienie lorda Redcliffe, że firman, otrzymany przez niego przed laty czterema, o świadczeniu chrześcian w sprawach kryminalnych, rozciągnięty został na wszystkich poddanych Sułtana.

— Dziś, o godzinie 3 po południu, na Giełdzie, Konsolidy 88, 88⅛.

AUSTRYA. Gazeta *Volkshalle* zaprzecza wiadomościom rozgłoszonym w gazetach niemieckich: 1) jakoby Austrya oświadczyła, że przejście rossyan przez Dunaj uważać będzie za *casus belli* i 2) jakoby Rząd zamierzał zaciągnąć w Banku pożyczkę pod zastaw dóbr Skarbowych.

— Piszą z *Borsenhalle*, że Anglija i Francya napróżno usiłowały wciągnąć Szwecyą do wojny z Rossyą. Dowiadujemy się że Szwecya bynajmniej nie jest usposobioną do wyjścia ze swego systematu neutralności.

STOCKHOLM, *31 Marca.* W przyszły Wtorek wyjdzie ztąd bataljon szalup kanonjerskich. Król nadto rozkazał izby dwa okręty linijowe, dwie fregaty, jedna korwetta, inna fregata parowa, jeden bryg i dwa statki parowe zostały jak najśpieszniej uzbrojone i wzięły żywności na 3 miesiące.

TURYN, *8 Kwietnia.* (Dep. tel.) Xiążę de Valentinois, Xiążę Monaco, zjawił się 6 b. m. w Menton, stolicy Xięztwa, usiłując powrócić do rządów. Około dwudziestu osób z nim się połączyło, ale lud się zburzył i aresztował go, wykrzykując «Niech żyje Król Sardyński, precz z Xięciem.» Karabinjery Królewscy, zajmujący miasto od czasu wcielenia jego do Piemontu, utrzymali porządek i wypadek ten nie miał dalszych następstw.

AKCYE.

	ŻĄDANO:
Kompanii Rossyjsko-Amerykańskiej	215.
—— 1, Zabezpieczenia od ognia	640.
—— Żeglugi parowej	—
—— Wód mineralnych sztucznych	—
—— 2, Zabezpieczenia od ognia	53.
—— Oświecenia gazem	82½.
—— Przędzalni bawełny	225.
—— Zabezpieczenia życia	79.
—— Carewskiej fabryki perkalów	—
—— Carskosielskiej Drogi żelaznej	—
—— Zastawu rzeczy wielkiej objętości	—
—— Rossyjskiej, zabezp. żeglugi morskiej i rzecznej	—
—— *Salamandry*, zabez. od ognia	430.
—— *Nadieżda*, zabez. żeglugi	97½.
—— Kopalni uksuńskich	—

OD REDAKCYI.

Z powodu Świąt, następny numer Tygodnika wyjdzie 16 (28) Kwietnia.

Позволяется печатать. 8 Апрѣля 1854 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.